Часть Е.

Глава первам.

 \hat{W} еже блюстнісь во всехи вещехи светнаги велехваленію.

Похвалн дерлиме гра, хвалн бта твоего сийне (Маломи рмя), глаголети прроки. Никтоже достоних похвалжемь й прославлжемь во всемх быти ймать, точію டூத்பிய நடிக்கு மாகரும்கு நடிக்கு நடிக்கு நடிக்கு நடிக்கும் கூறு நடிக்கு ந похвалите $\mathring{\mathfrak{E}}$ го̀ вей лю́дїє (Ψ ало́ми р \mathfrak{S} і). Хва́льно й проела́влено ймать бы́ти им гане во викн. и паки: да не хвалитем премядрый ви мядрости своей, ни богатый ви богатетви своеми: но о семи да хвалнитем, хвалайсм, Еже раз Ум вти и знати гаа, и творити свди и правду посред в земли (а Цар: гла в). ि Βο Βετέχε Βέιμεχε με ποχαλλάμεν είνες, μη ເພ ημιώχε ποχαλλώ ήτημ, μηκε похвалаємыми ш когш завиди, да не ввовой тщетв во обойхи пріймеши, разсыпаніе неправленій, н шевжденіе завнетн. Не хвалай бо себе, но Егоже біх ποχεάλητα, πόμ вο ειένα ξίπε μικδιεμα: Χεννψμίω εο, δελέ, κ τζι τα Χεγνητίν (в Корін. 3à бч): проглавламнісм, щ гат да проглавлавтим, втиже вся свть. Не \mathbf{w} челов \mathbf{t} к \mathbf{z} чесом \mathbf{z} велехвалимый, оут \mathbf{t} шенов \mathbf{t} похвал \mathbf{z} ищи: но в \mathbf{z} в \mathbf{z} \mathbf{t} вей даровавшеми йстини взыскви: человеческа бо временна й непостойнна, бжів же вічна й непрелюжна. Тщиєм ты о славь бжіей, йко да й біз просла́внти тà. Йще бо \vec{w} сла́в \vec{v} б \vec{x} їєй пещнем б \vec{x} дешн, са́ми тщесла́внтнем не вогуощешн, н бги гамаго проглавнти та: аще же ты бга презревия, в свонуи сн пещнісм будешн, біт шіставнти тж.

[т] Не похвалыйсь сами, ниже похвалыющихи ты ви сладость прёмли, да не восплащене свойхи благи похваленеми челов челов ческими здт воспреймещи: блжащен бо васи летыти вы, й стезй ноги вашихи возмущаюти, глети проски (Неаен гла т). О похвалы бо родитсь самолюбе, о самолюбеть же гордыны й дмене, таже й о бта очуждене. Лучше не сод плати что преславно ви мірть,

нέжε τολικλαβιμη δεβμίθην βελεχβαλήτητα. Φαριτέή δο πρειλιβή το τολικλαβί, βελεχβαλάμτα βοβηοιμέηιεμίς, πογήσε: Μωτάρω κε ημυτόκε δλάγο τολικλαβί, εμπρέηιεμίς επατέτα. Ο βολίδ βο δλαγήχε ενώ το ποχβαλώ ρόβε δώττω: Θ βολίδ κε εμπρέηια ράλη τω ρόβα βοββελέηιε. Γλαγόλετε δο: Τάκω τηίλε τέμ ωπραβλάης βε λόμε εβόη πάνε Θηάγω (λίδκη 3) π.μ.). Ποχβαλήτα μέλε ήτημτάηιεμίε μη μηόκειτιβα λολιέή, η εμέρτηδο κάβης βε λολιέχε πολάτε. Εβεκία μηόκειτιβομίς δογάτετα πρελ ποιλώ βαβυλώμεκημη ποχβαλήτα, βιερώ τοκρόβημα εβοερώ ποιτραλά. Ποτέμε ημβίλολομοτορί το βηλάμιεμίς βαβυλώμα ποχβαλήτα, το εκότιδη τάκω εκότιε τέλμω λίξτε τραβίλ τάλε.

Пе бодн такоже кокошь, ш коеманбо неправленін велехвальщикь, да не помощи біжіть штщетнішнем. кокошь бо ш но но новей танці, абіє пред ветми возглашаєть, н велехвальсь кдачеть, такш новей танці: ты же не бодн такш безомень, нижі пред ветми но неправленію, да не здіт себть восплащеніе ш человіть воспрінмеши: но молчаніємь покрывай свою неправленію, да ш біта единагш оўвітальна н похвалена бодоть. Йще бо ты самь

ποχελλάεωμια, Ѿ бга поχελλέμα нε будеши. ἄψε τώ ιάλα εελεχελλημικα, никтоже Ѿ человѣка поχελλητα τὰ: ἄψε λη ηὰ, ειὰ ογελλακάτα τὰ. Θεάνε λίνωε τὰ ἔιτь, да ἀμία ποχελλητα τὰ, μέκε τὰ ιάλα εεβιλοβέιμω поχελλημικα. Нε χελλήια во ογτρεμμία, нε вѣι εο чτὸ ρομήτα μαχομάй [день:] да χελλητα τὰ ἄικρεμμϊὰ τεόὰ, ὰ με τεοὰ ογιτὰ, γλαγόλετα ιολολιώμα (Πρήτηεὰ Κβ).

Ηπίη πησκευτεο ήτηράθημα μοσρομέτελεμ: ραυτονήμα ήπιξηϊκ, νυτάθημα σορατίτετελ, τομέκωλ πρειλάθηλα, προυθέτήμα μίρε, ογμέλρημα νάθέκη, μηστηχε μέθημα τηλισίμα, ή με ποχελλάχεικ: τώ κε η μάλο ντο ελάγο τοπεόρω, ημκέ μάλο ντο ελαγοδρόμο τομέκες, ν ημνειόμες εξυλοβένην βελεχεάλημης. Η ποχελλάμικ ογων τω τάμε, ηο άψε εξε ποχελλήτε τκ, τεμέ εμεπλή. άψε εο ντο εξετε ελάγο, ή κρομιξ τεοείν βελεχελλέη εξε ογεκτικ: άψε ελαξίτε ημουλάθητε τκ: προυλάβητε ογων όμε, ή με πρέβρητε ημικόμηση εξέ εξήμας κοβμέλος. Η με κραμέχει εξεμή, ράχει λημικό εξετικος ή εξετικος ή εξετικος και εξεμή εξήμας και ποχελλάτηση εξεμή.

Не похвалайса ни ва чемже, ниже глаголи, гаки богата Есмь, й всеми благими иббогатихся, й инчтоже тревою, но не веси, гаки ты еси окаанена, нища, й мий, й слепа, й нага, глаголета танна видеца (Апокал. гла г). Сеги ради, егда й вся сотворите повеленнам вама, глите: гаки раби непротребни есмы, ёже должин бехома сотворити, сотворихома, глета гдь (Локи за пд). Всяка бо правда человеческам пред гдема, гаки роба поверженный есть на гнонщи, глета прока (Йсаїн гла з). Вема бо гаки ин ты члвека велехвалащихся любиши, егда кто пред тобою величамися похвалается: сище ниже бга: ты же инчтоже и себе йлиеми, соплетам себе похвало пред йнеми, и вся себе причитам велехвалишися. Но не нама, гди, не нама, но ймени твоемо даждь славо, глаголета прока (Палома рії). Хвалися ты и біта, й біта возлюбита тебе: аще ты, свою си взыском, предриши біта, й біта предрита та, й иринета та.

ТРО ХВАЛНШНІМ ВО ЭЛОБІТ ІНЛЬНЕ, ГЛАГОЛЕТ ПІРОКТ (ПАЛОМІ НА); ПОЧТО ТРЕБВЕШН Ш ННЫХІ ВО БЛГНХІ ПОХВАЛЫ; Н ІАМІ БО ТЫ ВІВІН, ГАКШ БЛАГО ЄГТЬ. БЛГОЕ БО БЛАГНМІ ЄГТЬ ВІЕГДА, АЩЕ Й НН Ш ЕДННАГШ ЕГТЬ ПОХВАЛЖЕМО: ЭЛОЕ ЖЕ ЭЛЬМІ, АЩЕ Й НН Ш ЕДННАГШ ЕГТЬ Й ВІЙ ЧЕЛОВІВЦЫ ПОХВАЛЖЮТІ, ЧТО ТІН Ш ІЕГШ ПРІБВДЕТІ: АЩЕ НІ ЕДННІ, ВІ ЧЕМІ ШТЩЕТНІШІСМ; АЩЕ Й НІ Ш ЕДННАГШ ВО БЛАГОМІ ПОХВАЛЕНІ БЫЛІ БЫ ЕГЙ, Ш БГА ЖЕ ГАМАГШ ЕГДА ПОХВАЛЕНІ БВДЕШН, ДОВЛІВЕТІ ТІЙ. В ЧЕЛОВІВКІ ХВАЛІНМЯ БЫТІ ННЧТОЖЕ ЕГТЬ: НЕ БО ЧЕЛОВІВКІ РАДН ЙМАШН ЧТО ТВОРНТІ БЛАГОЕ, НО БГА РАДН. СЕГШ РАДН НЕ Ш ЧЕЛОВІВКІ, НО Ш БГА ЕДННАГШ ПОХВАЛЫ Й ВОЗВЫШЕНІМ ЙІЙН, ДА ВО ВІВНІ ШНЕГШ ПОХВАЛЕНІ Й ПРОГЛАВЛЕНІ БВДЕШН, Й ВОЗМЕЗДІЕ ВІЗНОЕ Ш НЕГШ ПРІЙМЕШН.

Τένικε δο δλαγοπολθήτη ή πουητάμτη, με σέλω βελεχβαλήτω, βε πρεβράμτη κε βε ραββραμμέμτε ή βε μευάλητε με βπάλαμ, μο βο Οδοήχε μέρεμε ή δλαγοραβθηθης πρεδέλη. Θίλα τη Είτη μτο δλάγο ή ράλοιτηο, με δεβιλοβέτητη ποχβαλώλως βετελήτω: Είλα κε μτο δλό πρηκλουήτω, με δεβπάλλωτην ικόρδιο τεδε τητελάμ.

Источник: Алфавит Духовный, оцифровка Александра Акимова. http://www.spiritalph.narod.ru/

Βάκα σο τέμ ματτολιμιή ογλόση πρεμπαμήτελεμα ξίτη, ή βιλ βέμη βα μέμα πρεβράτημι: μο ετθ ω βιάχα βέμεχα τλαβοιλόβιε ή ελγολαρέμιε πρημοιή, ή εμθ βιλ πρημημαμή, μα ή όμα τεσά βιλ ιβολ πρηβμήτα, ή βάγημι παμάτα.